

12. સુભાષિત-સપ્તકમ્

[સુભાષિત એટલે સુંદર ઉક્તિ અથવા બોધવચન. સંસ્કૃતના સુભાષિતોની અનેક વિશેષતાઓ છે. એક તો આ સુભાષિતો ગાગરમાં સાગર ભરી દેતાં લઘુ પદો હોય છે. તેથી જન-જનના કંઠે ગવાતા રહીને સતત વહેતા રહે છે અને વ્યક્તિને જીવનનું ભાથું પૂરું પાડે છે. બીજું, સંસ્કૃત સુભાષિતો વૈશ્વિક ભાવનાના પોષક અને તોષક છે તથા સાથે સાથે ભારતીય સંસ્કૃતિના ઉદાત્ત વિચારો અને સંસ્કારોના પ્રવાહક પણ છે.

આપણા પૂર્વજ વિદ્વાનોએ પોતાની દીર્ઘ દૃષ્ટિથી જે તે વખતે જે જીવનમૂલ્યોની પ્રાપ્તિ કરી હતી તેને આગામી પેઢી સુધી પહોંચાડવા માટે આ સુભાષિતોની રચના કરી છે અને તે પ્રજામાં સુપ્રસિદ્ધ પણ થયા છે.

પ્રાચીન સમયના આ સુભાષિતો આજે પણ એટલા જ પ્રસ્તુત છે. આજે પણ તે કોઈપણ જાતના ભેદભાવ વગર દરેક માણસને આદર્શ અને આનંદપ્રદ જીવન જીવવાનો માર્ગ કંડારી આપે છે.

ગીર્વાણગિરાનાં અણમોલ રત્ન સમાન સાત સુભાષિતોનો અહીં અભ્યાસ કરીશું અને સાથે સાથે આ સુભાષિતો દ્વારા જે બોધ મળે છે તેને પોતાના જીવનમાં નિષ્ઠાપૂર્વક ઉતારવાનો શુભ સંકલ્પ કરીશું.]

શનૈઃ પન્થાઃ શનૈઃ કન્થા શનૈઃ પર્વતલઙ્ઘનમ્ ।
શનૈર્વિદ્યા શનૈર્વિત્તં પન્થૈતાનિ શનૈઃ શનૈઃ ॥ 1 ॥
શીલં શૌર્યમનાલસ્યં પાણ્ડિત્યં મિત્રસઙ્ઘ્રહઃ ।
અચૌરહરણીયાનિ પન્થૈતાન્યક્ષયો નિધિઃ ॥ 2 ॥
સંહતિઃ શ્રેયસી પુંસાં વિગુણેષ્વપિ બન્ધુષુ ।
તુષૈરપિ પરિભ્રષ્ટા ન પ્રરોહન્તિ તણ્ડુલાઃ ॥ 3 ॥
નાસ્તિ મેઘસમં તોયં નાસ્તિ ચાત્મસમં બલમ્ ।
નાસ્તિ ચક્ષુઃસમં તેજો નાસ્તિ ધાન્યસમં પ્રિયમ્ ॥ 4 ॥

સત્યં તપો જ્ઞાનમહિંસતાં ચ
વિદ્વત્પ્રણામં ચ સુશીલતાં ચ ।
એતાનિ યો વિદધાતિ સ વિદ્વાન્
ન હ્યેકપક્ષો વિહગઃ પ્રયાતિ ॥ 5 ॥
કાષ્ઠાદગ્નિઃ જાયતે મથ્યમાનાત્
ભૂમિસ્તોયં ચ્ચન્યમાના દદાતિ ।
સોત્સાહાનાં નાસ્ત્યસાધ્યં નરાણાં
માર્ગારબ્ધાઃ સર્વયત્નાઃ ફલન્તિ ॥ 6 ॥
પાત્રં ન તાપયતિ નૈવ મલં પ્રસૂતે
સ્નેહં ન સંહરતિ નૈવ ગુણાન્શ્વિષ્ણોતિ ।
દ્રવ્યાવસાનસમયે ચલતાં ન ધત્તે
સત્પુત્ર ઇષ કુલસઙ્ઘનિ કોઽપિ દીપઃ ॥ 7 ॥

टिप्पणी

नाम (पुंलिंग) : पन्थाः रस्तो निधिः भंडार, भजनो तुषः डंगर उपरनुं छोटरुं, कुशको तण्डुलः योषा विहगः पक्षी स्नेहः स्नेह, स्निग्धता.

(स्त्रीलिंग) : कन्था रीथरांथी बनावेली गोदडी संहतिः संगठन, ऐकता सुशीलता सज्जनता

(नपुंसकलिंग) : शीलम् चारित्र्य तोयम् पाणी धान्यम् अनाज, अन्न मलम् क्यरो.

विशेषण : अक्षय क्षय-नाश न पाभे तेवुं मथ्यमान मथवाभां आवतुं खन्यमान भोदती, भोदवाभां आवती मार्गारब्ध साये रस्ते (साथी दिशाभां) शरु करेलुं, योग्य रीते आरंभेलुं.

अव्यय : शनैः धीमे, धीमेथी

समास : पर्वतलङ्घनम् (पर्वतस्य लङ्घनम्, षष्ठी तत्पुरुष) । मित्रसङ्ग्रहः (मित्राणां सङ्ग्रहः - मित्रसङ्ग्रहः । षष्ठी तत्पुरुष) मेघसमम् (मेघेन समम् मेघसमम् । तृतीया तत्पुरुष) आत्मसमम् (आत्मना समम् - आत्मसमम् । तृतीया तत्पुरुष) चक्षुःसमम् (चक्षुर्भ्यां समम् चक्षुःसमम् , तृतीया तत्पुरुष) धान्यसमम् (धान्येन समम् धान्यसमम् , तृतीया तत्पुरुष) कर्महीनम् (कर्मणा हीनम् कर्महीनम्, तृतीया तत्पुरुष)

क्रियापद : प्रथम गण (परस्मैपद) : प्र + रुह् (प्ररोहति) उगवुं फल् (फलति) इण आपवुं, सङ्गण थवुं सम् + ह् (संहरति) डरी लेवुं, नाश करवुं

विशेष

(1) शब्दार्थ : अचौरहरणीयानि थोरी न शक्य तेवुं के थोर लई जई न शके तेवुं श्रेयसी कल्याणकारी पुंसाम् मनुष्योनुं विगुणेषु विरोधी गुण धरावन्नाराओभां परिभ्रष्टाः छूटा पडेला विदधाति धारण करे छे. वेदविद् वेदनो जाणकार प्रयाति जाय छे. एकपक्षः ऐक पांभवाणुं तापयति तपावे छे. प्रसूते उत्पन्न करे छे. क्षिणोति क्षीण करे छे. चलतां न धत्ते यदित थतुं नथी. कुलसद्धानि कुणरुपी भवनभां मथ्यमानात् मंथन कराता, घसवाभां आवेला.

(2) सन्धि : विगुणेष्वपि (विगुणेषु अपि) । तुषैरपि (तुषैः अपि) । द्वयोरेव (द्वयोः एव) । ह्येकपक्षः (हि एकपक्षः) । कोऽपि (कः अपि) ।

1. विकल्पेभ्यः समुचितम् उत्तरं चिनुत :

(1) पुंसां श्रेयसी का ?

(क) संनिधिः (ख) संहतिः (ग) संगतिः (घ) संमतिः

(2) न ह्येकपक्षो प्रयाति ।

(क) रथः (ख) अश्वः (ग) विहगः (घ) मत्स्यः

(3) मेघसमं किं न अस्ति ?

(क) तोयम् (ख) बलम् (ग) तेजः (घ) धान्यम्

(4) कुलसद्धानि कः दीपः ?

(क) सत्पुत्रः (ख) शिक्षितपुत्रः (ग) आत्मजः (घ) शूरपुत्रः

(5) केषां नराणां कृते किमपि असाध्यम् नास्ति ?

(क) साहसिकानाम् (ख) नास्तिकानाम् (ग) सोत्साहानाम् (घ) धनिकानाम्

(6) 'विहगः' शब्दस्य पर्यायशब्दः कः ?

(क) विटपः (ख) तथाऽपि (ग) खगः (घ) एकपक्षः

(7) आ पाठमां 'पाशी' माटे क्यो शब्द वपरायो छे ?

(क) तोयम् (ख) वारि (ग) जलम् (घ) सलिलम्

2. एकवाक्येन संस्कृतभाषया उत्तरं लिखत ।

(1) कानि पञ्च शनैः शनैः भवन्ति ?

(2) कीदृशाः तण्डुलाः न प्ररोहन्ति ?

(3) खन्यमान्या भूमिः किं ददाति ?

(4) पात्रं कः नैव तापयति ?

3. रेखाङ्कितपदानि आधृत्य प्रश्नवाक्यं रचयत ।

(कदा, कः, किम्, किमर्थम्)

(1) खन्यमाना भूमिः तोयं ददाति ।

(2) सत्पुत्रः द्रव्यावसानसमये चलतां न धत्ते ।

(3) एकपक्षो विहगः न प्रयाति ।

4. वर्गसहितम् अनुनासिकपदं लिखत ।

उदाहरणम् : पंडितः ट वर्गः पण्डितः
वर्गः अनुनासिकप्रयोगः

(1) लंघनम्

(2) पंच

(3) बंधुः

(4) तंडुलः

5. श्लोकपूर्तिं कुरुत ।

(1) शनैः पन्थाः शनैः शनैः ॥

(2) नास्ति मेघसमम् धान्यसमं प्रियम् ॥

6. मातृभाषया उत्तरं लिखत ।

(1) पांच अक्षयनिधि कया-कया छे ?

(2) अेक पांच वडे पक्षी गेडी शकतुं नथी अे कथन द्वारा कवि शुं समजावे छे ?

(3) सत्पुत्रने दीप शा माटे क्यो छे ?

7. अनुवादं कृत्वा अर्थविस्तारं बोधं च लिखत ।

(1) शनैः पन्थाः शनैः कन्था शनैः पर्वतलङ्घनम् ।

शनैर्विद्या शनैर्वित्तं पञ्चैतानि शनैः शनैः ॥

(2) सोत्साहानां नास्त्यसाध्यं नराणाम् ।

मार्गारब्धाः सर्वयत्नाः फलन्ति ।

प्रवृत्तिओ

- सुभाषितगान स्पर्धानुं आयोजन करो.
- तमने मनगमता सुभाषितो कंठस्थ करी प्रार्थनासभाभां तेनुं गान करो.